

tage denne regel i skibsregistreringsloven, hvor den naturligt hører hjemme.

Der er efter hidtidig praksis intet til hinder for, at et firma eller aktieselskab anmeldes som direktion og korresponderende reder for et rederiaktieselskab, og denne praksis kan fortsættes på grundlag af udkastets regler.

§ 6, stk. 2, fastsætter som en naturlig konsekvens af reglen i aktieselskabslovens § 17, hvorefter et selskab, der ikke er registreret, ikke som sådant kan erhverve rettigheder eller indgå forpligtelser, at et aktieselskab ikke kan registreres som ejer af et skib, før det er optaget i aktieselskabsregistret. Med ordene „som dansk“ har man villet præcisere, at udenlandske aktieselskaber ikke kan have skib indregistreret under dansk flag, selvom de er berettiget til at udøve virksomhed her i landet gennem en henværende filial, der er anmeldt til aktieselskabsregistret efter reglerne i aktieselskabslovens §§ 74—79, medmindre handelsministeriet i medfør af forslaget § 1, 2. punktum, har givet tilladelse til at fravige sølovens nationalitetsbetingelser. Derimod er der intet til hinder for, at selvstændige datterselskaber af udenlandske aktieselskaber registreres som ejere af skibe under dansk flag, for så vidt de iøvrigt opfylder betingelserne herfor.

Reglen i stk. 3 om anmeldelse af en her bosiddende fuldmægtig er, i modsætning til reglen i den gældende skibsregistreringslovs § 7, stk. 2, ikke obligatorisk i tilfælde, hvor ejeren har bopæl i udlandet, da kommunikationen med nærliggende fremmede lande under normale forhold er så hurtig og let, at der ikke er praktisk brug for en særlig repræsentant her i landet. Reglen tænkes derfor kun bragt i anvendelse, hvor der må antages at kunne opstå reelle vanskeligheder for registreringsmyndigheden ved at opnå forbindelse med rederen. Reglen vil også — som efter hidtidig praksis — kunne anvendes, hvis ejeren sejler med skibet, f. eks. som fører, og ikke har nogen fast adresse. Den anmeldte fuldmægtig er ansvarlig for, at de rederen i medfør af loven påhvilende pligter efterkommes, og kan med bindende virkning for ejeren foretage anmeldelser til skibsregistret om alle registreringsmæssige forhold af offentligretlig karakter.

Omvendt vil foreskrevne meddelelser og pålæg af registreringsmyndigheden kunne rettes til fuldmægtigen og tiltale efter omstændighederne rejses mod denne, hvis fuldmægtigen har tiltrådt anmeldelsen om fuldmagt. Ved registreringen bør der derfor stilles krav herom. Derimod kan fuldmægtigen ikke som følge af anmeldelsen efter § 6, stk. 3, forpligte ejeren i privatretlige forhold vedrørende skibet. Dette må bero på almindelige fuldmagtsregler. § 6-fuld-

mægtigen kan ikke uden videre betragtes som en „stillingsfuldmægtig“ efter aftalelovens § 10, stk. 2. Anvendelse af en § 6-fuldmægtig fritager ikke uden videre ejeren for strafansvar efter § 57. Dette må bero på en konkret bedømmelse.

Til § 7.

Reglen i stk. 1 er ny, men i overensstemmelse med praksis. Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 48, stk. 1.

Da der må lægges den største vægt på at undgå, at et skib, der optages i dansk skibsregister, samtidig findes registreret i udenlandsk register, fastsættes det i stk. 1, som almindelig ordensforskrift, at der ved registrering af et skib, der erhverves fra udlandet, altid må tilvejebringes attest fra vedkommende udenlandske registreringsmyndighed om, at skibet er udslettet af det pågældende register, eller at det ikke har været optaget i registret. Dette gælder også nybygninger ved udenlandsk værft, der, selvom de bygges for dansk regning, kan have været underkastet en foreløbig registrering i det pågældende lands register. Da der kan forekomme tilfælde, hvor fremskaffelsen af udslettelsesattest ikke er mulig eller er forbundet med meget store vanskeligheder, har man dog fundet det påkrævet, at overregistrator bemyndiges til i særlige tilfælde at registrere skibet, uanset at der ikke er fremskaffet udslettelsesattest. Der kan i sådanne tilfælde eventuelt blive spørgsmål om at anvende reglerne om præklusiv indkaldelse i forslaget § 51.

I overensstemmelse med den gældende skibsregistreringslovs § 48, således som denne er ændret ved lov nr. 68 af 27. marts 1929, jfr. sølovens § 3, stk. 3, bestemmes det i stk. 2, at der ved registrering af et skib, der er erhvervet fra et land, der har tiltrådt den internationale konvention af 1926 om kontraktmæssige panterrettigheder og andre på aftale grundede sikkerhedsrettigheder i skibe, altid skal fremskaffes attest fra vedkommende registreringsmyndighed om de i udlandet registrerede rettigheder, der derefter overføres til dansk skibsregister, for så vidt de efter deres art og indhold kan registreres her i landet. Den attest, der fremlægges, må hidrøre fra et register, hvor registrering finder sted efter fartøjer — ikke efter personer. Om den retsstilling, der tilkommer sådanne fra udenlandsk register overførte rettigheder og om registrering af ældre rettigheder over skibe, der erhverves fra et land, der ikke har tiltrådt konventionen, henvises til bemærkningerne til § 40, stk. 3 og 4. Den bestående ordning har ikke givet anledning til praktiske vanskeligheder, idet erfaringen viser, at skibe,